

Beleidsplan 2020-2025 Stichting StadsdorpBuurt7

Achtergrond

StadsdorpBuurt7 ligt in het noorden van de westelijke grachtengordel en wordt begrensd door de Haarlemmer Houttuinen, het Damrak, de Raadhuisstraat en de Prinsengracht. De buurt kent vanouds niet de sterke sociale cohesie die je wel in andere buurten aantreft. Dit komt mede doordat het hart van de buurt – de Prinsen- en de Herenstraat – niet echt een centrumfunctie heeft en doordat de buitenzijden van de buurt vanouds al meer gericht zijn geweest op ‘hun overkant’. Maar vooral komt dit omdat de bedrijvigheid die plaatsvindt nauwelijks (en ook steeds minder) op de buurt is gericht, maar op de hele stad en zelfs op het buitenland (hotels!). Dat neemt niet weg dat er gelukkig ook, en nog steeds, veel bewoners zijn. Sommigen wonen hun hele leven al in de buurt, maar er zijn ook nieuwe bewoners, van gezinnen met jonge kinderen die zich voor langere tijd willen vestigen, tot expats die dit voor enkele jaren doen.

Ondanks die bijzondere mix in de buurt, is er wel altijd sprake geweest van een belangrijke mate van buurtbinding, van elkaar kennen, groeten en indien nodig er voor elkaar zijn. Dit bleek toen StadsdorpBuurt7 in 2013 van start ging. Het stadsdorp, dat startte met iets meer dan 30 leden (toen nog), groeide in no time uit tot een club van meer dan 200 belangstellenden! Het stadsdorp voorzag duidelijk in een behoefte. Het op een prettige manier samen in onze buurt wonen staat namelijk al enige tijd behoorlijk onder druk.

Dit komt enerzijds doordat de buurt zelf verandert. Zo neemt de bedrijvigheid die niet op de buurt is gericht toe. Het meest in het oog springt hierbij het verhuren van woningen als vakantieverblijf voor toeristen. Sinds het karakter van de buurt ging veranderen van de nadruk op wonen, naar de nadruk op commerciële bedrijvigheid (vooral gericht op toeristen), veranderde ook de wijze waarop buurtbewoners elkaar ontmoetten. Niet meer bij het boodschappen doen bij de buurtbakker of -groenteboer (die inmiddels zijn vertrokken), of bij het kopje koffie in het buurtcafé (waar inmiddels vooral toeristen zitten). Hiermee verdween langzamerhand het elkaar spontaan tegenkomen. Dit wordt versterkt doordat ook de demografische ontwikkeling van buurtbewoners die vertrekken of binnenkomen (expats) steeds dynamischer wordt. Tegen de tijd dat je iemand herkent als een nieuwe buur, en dus geen toerist, is die weer vertrokken omdat het arbeidscontract in Nederland is afgelopen.

Een nog belangrijkere oorzaak is wellicht de terugtrekkende overheid. Dit raakt met name onze oudere buurtbewoners die door hun afnemende externe bezigheden en vaak ook afnemende mobiliteit juist steeds meer op de buurt gericht raken. En die geacht worden langer zelfstandig thuis te blijven wonen. Wat zij dan ook doen, vaak tot voorbij het punt dat dit zonder hulp niet meer gaat. Het zal niet verbazen dat het juist de oudere buurtbewoner is die én al heel lang in de buurt woont en daarmee vergroeid is geraakt, én door zijn/haar leeftijd het meest gericht is op contacten met buurtbewoners, zich aangetrokken voelt tot de activiteiten van het stadsdorp. Waar voor andere buurtbewoners het stadsdorp een buurtgericht ‘extra’ is, een leuke

informatiebron, voorziet het stadsdorp voor de oudere buurtbewoner echt in een behoefte aan contact en gezelligheid.

Oprichting en organisatie

Bij de oprichting in 2013 van StadsdorpBuurt7 leefde het idee, ingegeven door de plotselinge urgentie van de zich terugtrekkende overheid op het gebied van zorg, dat we als collectief zorg- en welzijnsdiensten zouden inkopen. Dat is echter nooit gebeurd, want daar bleek al vanaf het begin geen vraag naar te zijn. Buurtbewoners bleken zorgen van heel andere aard te hebben. Doordat zij de buurt door het oprukken van toerisme en shortstay steeds anoniemer zagen worden, wilden zij vooral meer buurtgenoten leren kennen en meer plekken hebben om elkaar te ontmoeten. Inspelend op die behoefte verschoof de doelstelling van het in de statuten geformuleerde 'aanbieden van faciliteiten en diensten op het gebied van zorg en welzijn' naar het versterken van de sociale cohesie in de buurt, het faciliteren van onderlinge hulp en dienstverlening (modern 'nabuurchap') en het organiseren van ontmoeting en gezamenlijke activiteiten. Afgestemd op dit nieuwe perspectief ontwikkelde zich een informelere wijze van organiseren, waarbij drempels voor buurtgenoten om hieraan mee te doen zoveel mogelijk werden weggenomen. Waar begonnen werd als coöperatieve vereniging met zo'n 35 contributie betalende leden, met de hierboven genoemde doelen op het gebied van zorg en welzijn in de statuten, werd die vorm al snel als te knellend ervaren en niet passend bij de behoeften van de stadsdorpers. Voor het eerst werd dit door het toenmalige bestuur al besproken in de ALV van 2015, maar het duurde nog tot 2020 tot werd overgestapt op de stichtingsvorm, met doelstellingen die waren toegesneden op de feitelijke behoeften van de bewoners in het stadsdorp. Dat is afgestapt van de verenigingsvorm komt vooral omdat het stadsdorp laagdrempelig en toegankelijk voor alle buurtbewoners wil zijn - een netwerk zonder verplichtingen - en om die reden geen instapformaliteiten voor deelnemers wil. Hiermee kiest StadsdorpBuurt7 uitdrukkelijk voor het zijn van een algemeen nut beogende instelling, die geen enkele buurtgenoot uitsluit.

Een andere oorzaak is dat het bestuur uit vrijwilligers bestaat en het onderhouden van een administratie en contributiesysteem een arbeidsintensieve klus is. Het bestuur besteedt zijn tijd liever aan de inhoud dan aan de randvoorwaarden. Ook is gebleken dat vrijwilligers voor het bestuurswerk dun gezaaid zijn.

Om deze redenen hebben de oorspronkelijke leden van de Coöperatieve Vereniging StadsdorpBuurt7 in de zomer van 2020 het besluit genomen de coöperatie op te heffen, waarna het bestuur van de coöperatie de Stichting StadsdorpBuurt7 heeft opgericht. In feite veranderde hiermee niets voor de stadsdorpers zelf, want iedereen die in de buurt woont en zich heeft geabonneerd op de nieuwsbrief, maakte al vanaf het begin deel uit van het stadsdorp, en werd al voor alle bijeenkomsten uitgenodigd, op dezelfde voet als de 35 'echte' leden van het eerste uur. Ook het bestuur kende continuïteit. Bestond het bestuur in de periode van de coöperatieve vereniging uit 3 leden (voorzitter, secretaris en penningmeester),

ondersteund door een kerngroep van tussen de drie en vijf leden, sinds de oprichting van de stichting bestaat het bestuur uit drie tot zeven leden en is de kerngroep opgegaan in het bestuur.

Dit beleidsplan markeert de overstap naar de nieuwe stichtingsvorm en wil aangeven wat de koers wordt voor de komende periode. Evenals in de periode dat StadsdorpBuurt7 nog een coöperatieve vereniging was, wil de stichting StadsdorpBuurt7 transparant zijn over zijn activiteiten en verantwoording afleggen aan de stadsdorpers.

Doelen, missie en visie

Stadsdorp Buurt7 wil voor alle buurtbewoners de voordelen van het wonen in een dorp verbinden aan het wonen in een levendige en mooie buurt in het hart van Amsterdam. Het stadsdorp wil mogelijk maken dat buurtgenoten elkaar (nog beter) leren kennen, deel kunnen nemen aan gezamenlijke activiteiten, of die zelf organiseren, en elkaar hulp bieden wanneer dat nodig is. Met elkaar, voor elkaar en buiten de bureaucratische kanalen om. Stadsdorpsgenoten stellen zelf vast wat zij belangrijk vinden of nodig hebben. Iedereen neemt deel aan iets wat hij of zij leuk vindt, of neemt een initiatief waarin zij of hij goed is. Het bestuur van StadsdorpBuurt7 brengt waar nodig vraag en aanbod samen, faciliteert waar mogelijk en organiseert bijeenkomsten die voor de buurtbewoners interessant of relevant kunnen zijn. Het draait in het stadsdorp om wederkerigheid op basis van een 'buurtgevoel', om betrokkenheid bij mensen die dichtbij wonen, om 'eigentijds nabuurschap'. Zowel om gezelligheid als die is gewenst, als om hulp wanneer die even nodig is. Om het verlenen van een eventuele 'dienst' aan een buur in het vertrouwen dat het daarmee makkelijker wordt op een ander moment een dienst te ontvangen.

Wat doen we daarvoor?

Al sinds de oprichting in 2013 hielden bestuur en kerngroep van StadsdorpBuurt7 zich bezig met het organiseren van bijeenkomsten, het stimuleren van bestaande en nieuwe initiatieven tot gezamenlijke activiteiten, het coördineren van vraag en aanbod van o.a. burenhulp, het regelmatig uitbrengen van nieuwsbrieven en het onderhouden van een website.

1. Het organiseren van buurtbijeenkomsten

Enkele keren per jaar wordt een bijeenkomst georganiseerd waarvoor alle stadsdorpers worden uitgenodigd. Op deze bijeenkomsten worden de stadsdorpers bijgepraat over de activiteiten en ontwikkelingen van en binnen het stadsdorp en wordt ook steevast een actueel, cultureel of buurtgebonden thema geagendeerd met een inspirerende inleider. Na afloop wordt er nagepraat tijdens een borrel, zo mogelijk muzikaal opgeluisterd door een van de muziekgroepen van het stadsdorp. Dit zijn belangrijke momenten om elkaar beter te leren kennen en om drempels te overwinnen om je ergens bij aan te sluiten.

2. *Het stimuleren en initiëren van buurtactiviteiten*

Buurtgenoten worden actief uitgenodigd om groepsactiviteiten te ontwikkelen en het bestuur doet dat soms ook zelf. Het gaat daarbij in het algemeen om activiteiten voor 6 tot 30 personen. Op dit moment bestaan er vijf leesclubs, een museumgroep, een theater en filmgroep, een wandelgroep, een klaverjasclub, een dinerclub, een muziekgroep, een buurtkoor, een maandelijks koffieochtend en een maandelijks borrel.

3. *Het faciliteren en coördineren van burenhulp*

Via de website en de nieuwsbrief worden stadsdorpers die ergens hulp bij nodig hebben gestimuleerd via een speciaal telefoonnummer hiervoor een aanvraag te doen. Er is een groepje buurtgenoten bereid gevonden de aangevraagde hand- en spandiensten te leveren. Het gaat om zaken als boodschappen doen, begeleiding bij artsenbezoek, incidentele klusjes in huis en tuin, enz. Het gaat in eerste instantie niet om structurele zorgverlening of huishoudelijke hulp. Wel kan iemand op weg worden geholpen om dat type hulp bij en via beroepskrachten in de wijkzorg aan te vragen.

Daarnaast dient het stadsdorp als uitwisselingsbank bij de vraag naar betrouwbare dienstverleners voor zaken als schoonmaken.

4. *Het uitbrengen van een periodieke nieuwsbrief*

Een periodieke nieuwsbrief die in de vorm van een mailbericht verzonden wordt naar alle buurtgenoten die zich daarvoor hebben aangemeld. Buurtbewoners die geen internetverbinding hebben ontvangen een afdruk via de brievenbus. Vanaf de start van de coronacrisis, die een tijdelijk einde maakte aan de meeste activiteiten van het stadsdorp, werd de frequentie opgevoerd naar wekelijks en daarna naar tweewekelijks, waarbij ook de aard van de berichtgeving verschoof naar het verzamelen en doorgeven van informatie over allerlei (digitale) activiteiten die door musea, theaters, en allerlei instellingen op het gebied van film, beweging, enz., werd aangeboden.

5. *Het onderhouden van een website*

Een website – www.stadsdorpbuurt7.nl – die nauwgezet wordt bijgehouden en voorzien van allerlei actueel buurtnieuws. Voor degenen die zich oriënteren op zorg- en dienstverlening in de buurt is er een uitgebreide informatiebank opgenomen. De website is heel transparant in de informatie over het stadsdorp zelf; alle notulen van vergaderingen en jaarverslagen zijn terug te vinden.

Op weg naar de toekomst: enquête

Begin 2019, 6 jaar na de start van het stadsdorp, is d.m.v. een enquête een behoeftepeiling gehouden onder de stadsdorpers om te kijken of de koers nog juist was. Hieruit bleek een

bevestiging van de op ontmoeting en informatie gerichte koers. Het hoogst scoorden 'Door het stadsdorp ken ik meer mensen en dat vind ik prettig' en 'Door het stadsdorp hoor of lees ik dingen die voor mij belangrijk zijn en die ik anders niet had geweten'. De belangrijkste meerwaarde bestond dan ook uit het elkaar (leren) kennen en de betrokkenheid op elkaar en op de buurt versterken door het gezamenlijk deelnemen aan activiteiten.

Ook bleek dat er weliswaar niet heel veel gebruik werd gemaakt van het officiële hulpaanbod, maar dat iedereen het heel belangrijk vond dat die mogelijkheid bestond! En ook de informatievoorziening, met name over de buurt (nieuwsbrief en website), werd veel genoemd als meerwaarde.

De belangrijkste redenen om zich bij het stadsdorp aan te sluiten die de respondenten aangaven waren:

1. mensen ontmoeten, leren kennen
2. gezellig samen dingen doen
3. meedoen aan activiteiten in de buurt
4. buurt beter leren kennen
5. burenhulp ('als ik er aan toe ben')
6. zorg om ontwikkelingen in de buurt.

Er werd veel gebruik gemaakt van de mogelijkheid zaken aan te dragen waarop het stadsdorp zich meer zou mogen richten. Het betrof de volgende zaken:

1. ontwikkelingen in de buurt volgen en daar iets aan doen; belangenbehartiging (uiteenlopend van 'gemeentelijk ingrijpen' en 'ontbreken van handhaving' tot 'fijnstof', 'groen in de buurt' en 'rol vastgoedsector')
2. het verder ontwikkelen van 'modern nabuurschap' en de samenhang tussen buurtbewoners
3. het betrekken van van oorsprong niet-Nederlandse bewoners van onze buurt, migranten, expats
4. verjonging.

Daarnaast werd een aantal concrete onderwerpen genoemd waarvoor interesse was om die op buurtniveau te gaan ondernemen. Genoemd werden: fitness, yoga, tafeltennis, mahjong, stad ontdekken, kookworkshop, Engelse conversatie, lezingen, culturele rondleidingen, toneelclub, buurtgeschiedenis, filmclub, snoeicursus, computercursus.

Conclusies

Naar aanleiding van de resultaten van de enquête en de bespreking daarvan in de Algemene Ledenvergadering van 2 april 2019, heeft het bestuur de conclusie getrokken dat de koers van ontmoeting en informatie uit de eerste 5 jaar van het stadsdorp al goed aansloot bij de behoeften van de stadsdorpers. Een interessant detail bij de alom geuite nadruk op ontmoeting, elkaar kennen en samen dingen doen, was dat het er hierbij óók om ging om op die manier de buurt beter te leren kennen.

Een belangrijke uitkomst was ook dat de aandacht voor wonen en/of zorg geen grote rol speelt in de antwoorden, maar wél de geruststelling dat er mogelijkheden zijn voor hulp, indien nodig. Verrassend was het thema verjonging. Hoewel het niet de doelstelling is van het stadsdorp om

alleen voor ouderen activiteiten te organiseren, is toch het frame van 'ouderengroep' ontstaan. Hoewel de oorzaak hiervan verklaarbaar is (zie elders in deze notitie), wordt in de enquête duidelijk de wens uitgesproken om van het stadsdorp een veel meer diverse, buurtgerichte organisatie te maken.

Ook verrassend was de zorg die werd geuit over de ontwikkeling die de buurt doormaakt: groeiende anonimiteit, toenemende toeristische drukte en de druk op de woningmarkt. En de hierbij uitgesproken wens het stadsdorp als belangenbehartiger in te zetten.

Bij de bespreking van de uitkomsten van de enquête op de ALV van 2019 is ook stilgestaan bij aandachts- en knelpunten als het tekort aan geschikte en betaalbare locaties, de noodzaak van het vinden van nieuwe financiële middelen en de behoefte aan nieuwe (jonge!) vrijwilligers.

Concrete plannen 2020-2025

Naar aanleiding van de in de enquête uitgesproken wensen en verwachtingen heeft het bestuur de volgende prioriteiten opgesteld voor de komende 5 jaar. Uiteraard hangt de uitvoering van deze plannen sterk af van de snelheid en effectiviteit waarmee het coronavirus zal worden bedwongen. Tot die tijd zullen wij doorgaan met onze digitale nieuwsvoorziening en met activiteiten die binnen de richtlijnen van het RIVM passen.

Buurtactiviteiten

Verdere versterking en uitbreiding van de buurtactiviteiten. Deze activiteiten worden zeer gewaardeerd en vormen het belangrijkste middel voor versterking van de sociale cohesie in de buurt. De activiteiten die worden georganiseerd geven vorm aan de behoefte aan ontmoeting en elkaar (leren) kennen, en zijn daarmee de kern van het bestaan van het stadsdorp.

Ondanks dat veel activiteiten vanwege hun aard op externe locaties plaatsvinden (museumgroep, wandelgroep, enz.) wordt voor bepaalde activiteiten (koffieochtend, borrel, lezingen, enz.) een eigen ontmoetingspunt node gemist. Voor de in de enquête genoemde concrete nieuwe activiteiten, zoals yoga, mahjong, computercursus, enz. enz.) is het zelfs onontbeerlijk een eigen ruimte te hebben. De enige mogelijkheid in onze buurt is tot nog toe De Torenluis, waarmee wij de contacten warm houden in de hoop dat daar op enig moment het nieuwe buurtcentrum wordt geopend en wij daar een eigen plek kunnen krijgen. Op dat moment zullen wij concreet gaan werken aan uitbreiding van de activiteiten en intensivering van bestaande activiteiten indien daaraan behoefte is. Tot die tijd zullen wij de huidige activiteiten blijven faciliteren en stimuleren. En daarnaast trachten bij nieuwe activiteiten en bijeenkomsten onze buurt zelf als thema centraal te stellen; iets waar we de afgelopen twee jaar al enkele keren succesvol in zijn geslaagd.

Burenhulp

Ondanks dat de stadsdorpers weinig actief gebruik maken van burenhulp, hebben wij wel een stevig clubje stadsdorpers die de gevraagde hulp kunnen bieden. Wij vermoeden dat er wellicht

een verborgen hulpvraag is en dat die door schroom niet actief wordt. Vooral omdat wij sinds kort ook een actievere signalering kennen. Naast dat wij al zijn begonnen met meer bekendheid geven aan het bestaan van de mogelijkheid tot hulpverlening, zullen wij ons bezinnen op mogelijkheden tot drempelverlaging voor mensen om ook daadwerkelijk hulp te vragen. Zoals voorheen gaat het om het mensen wegwijs maken in de professionele wirwar van de professionele zorgverlening en het verlenen van hand- en spandiensten van niet-structurele aard.

Hoewel er 'officieel' weinig vragen om hulp binnenkomen bij de burenhulp, blijkt dat de versteviging van de diverse buurtcontacten, zeker mede door het stadsdorp, ervoor zorgt dat er meer gesignaleerd wordt en dat er vanuit die signalen veel hulp wordt geboden, dit gaat dan niet 'officieel' via de burenhulp, maar wordt onder elkaar geregeld.

Ontwikkelingen in de buurt / belangenbehartiging

De behoefte aan invloed op wat er in de buurt gebeurt is in de enquête duidelijk naar voren gekomen. De buurt is ook razendsnel veranderd de afgelopen jaren, en voor velen niet ten goede. De wens om het stadsdorp daar een rol in te laten spelen, en zelfs als belangenbehartiger te laten optreden, is dan ook verklaarbaar. Er is binnen het bestuur, en ook op de ALV, over gesproken. De conclusie was dat het stadsdorp niet de geëigende organisatie is om een mening te formuleren over, c.q. stelling te nemen in, de ontwikkelingen die in onze buurt spelen. Niet dat het stadsdorp als organisatie de ogen sluit voor deze ontwikkelingen, maar we willen er voor alle stadsdorpers zijn. En die stadsdorpers zijn verdeeld in hun mening over die ontwikkelingen. Soms zijn hele straten in ons stadsdorp verdeeld in hun mening over ontwikkelingen (thema verkeersdruk!). Wij willen als stadsdorp daar geen partij in zijn, en dus al helemaal geen belangenbehartiger van een bepaalde groepering. Wél willen wij als buurtgebonden en op buurtbewoners gerichte organisatie informeren over de mogelijkheden die er zijn om de besluitvorming te beïnvloeden. Wij zullen in de nieuwsbrief en op de website daar vaker aandacht aan gaan besteden. En ook zinnen wij op mogelijkheden om vaker in te spelen op de actualiteit met het bieden van een podium voor discussies.

Het betrekken van niet-Nederlandse buurtbewoners

Hoewel dit thema in de enquête niet vaak is genoemd, is het wel degelijk een aandachtspunt, omdat zich in onze buurt steeds meer mensen vestigen vanuit diverse landen. Aangezien de voertaal in 99% van de gevallen Engels is, moet het niet al te moeilijk zijn hen te betrekken. Het bestuur wil de komende periode kijken op welke wijze dit geconcretiseerd kan worden.

Verjonging

Wij realiseren ons dat het aanbod van het stadsdorp op dit moment niet voor alle leeftijdsgroepen even interessant is. Dit komt enerzijds door de ontstaansgeschiedenis van het stadsdorp, die meer op ouderen was gericht, én op het feit dat veel bewoners die al lang in de buurt wonen inmiddels ouder zijn, meer tijd hebben, een kleinere actieradius hebben en meer

behoefte aan buurtgerichte activiteiten. Anderzijds is ook de gemiddelde leeftijd van bestuur en kerngroep aan de hoge kant en is het ons, ondanks verschillende pogingen daartoe, tot in 2020 niet gelukt om in het bestuur nieuwe vrijwilligers aan te trekken die aanzienlijk jonger zijn. Wij zien wel in dat het noodzakelijk is om verjonging juist in deze gelederen tot stand te brengen en zullen de komende jaren trachten, via meer buurtgerichte activiteiten die álle leeftijdsgroepen aanspreken, meer in contact te komen met jongere buurtbewoners.

Financiën

Verbetering financiële positie

De aanleiding om in 2020 de concrete stap te zetten naar een andere rechtspersoon (de stichting) was dat de bodem van de kas in zicht kwam. Het Stadsdorp heeft jarenlang door zuinigheid, gulle sponsors en vrijgevigheid van ons goed gezinde locatieverhuurders kunnen teren op drie inkomstenbronnen uit 2014:

1. de éénmalige (sommigen tweemaalig) contributie van de 35 leden van het eerste uur
2. een éénmalige subsidie van € 3.000 van Stadsdeel Centrum
3. een gift van een kleine € 7.000 van Stichting De Haringpakkerij bij haar liquidatie.

Nu stonden wij voor de vraag opnieuw contributie te vragen. Maar aan wie dan? Het aantal 'echte' leden bedroeg inmiddels 33, en de overige 187 ontvangers van de nieuwsbrief zijn geen lid en voelen zich dat (waarschijnlijk) ook niet. Daar kwam bij dat het bestuur niet beschikt over de capaciteit om hiervoor een administratief systeem in te richten. De discussie hierover heeft geleid tot het eindelijk aanpakken van de organisatiestructuur.

Maar daarmee is de noodzakelijke verbetering van de financiële positie nog niet gerealiseerd. Wél heeft het streven ernaar geleid tot de keuze voor de stichtingsvorm. Sommige andere stadsdorpen, die zich net als wij richten op alle buurtbewoners, kiezen ervoor te opereren als los netwerk zonder rechtspersoon-status. Wij hebben echter geconcludeerd dat het voor alle mogelijkheden tot het genereren van inkomsten en het plegen van rechtshandelingen noodzakelijk is een rechtspersoon te zijn. Dat pleitte voor een stichting. Een stichting kan contracten afsluiten, bindende afspraken maken met andere rechtspersonen (zoals met de locaties voor onze activiteiten), subsidies aanvragen, giften ontvangen, en een 'vrienden-van-de-stichting'-donorconstructie opzetten. Dat kan een informeel netwerk allemaal niet. Zelfs het heffen van entreprijzen en/of deelnamegelden is voor een informeel netwerk moeilijk, omdat er geen officiële bankrekening is op naam van de organisatie.

De precieze invulling van de mogelijkheden om tot inkomsten te komen zullen wij in 2020/2021 uitwerken. Waar mogelijk zal voor concrete activiteiten getracht worden subsidies te verkrijgen. Ook zullen we de contacten met onze trouwe sponsors warm houden. Maar daarnaast zullen nieuwe mogelijkheden aangeboord worden. Van het heffen van entreegelden, tot het opbouwen van een donateursbestand.